

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a Mgr. Evy Kyselé v právní věci **žalobce B. K.**, zastoupeného JUDr. Františkem Maderem, advokátem, se sídlem Spojů 835/2, Ostrava - Poruba, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2004, č. j. 18 Cad 41/2003 - 9,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo odmítnuto řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalované ve věci přiznání starobního důchodu v nesprávné výši. V odůvodnění napadeného usnesení soud uvádí, že stěžovatel byl usnesením ze dne 18. 7. 2003, č. j. 18 Cad 41/2003 - 4, soudem vyzván, aby ve lhůtě 15-ti dnů odstranil vady svého podání, a zároveň byl podrobně poučen, v jakém směru je nutno podání opravit a doplnit. Rovněž byl poučen, že pokud nebude jeho podání opraveno a doplněno ve stanovené lhůtě, bude jeho žaloba odmítnuta. Na uvedenou výzvu stěžovatel reagoval přípisem ze dne 18. 8. 2003, v němž požádal o pozastavení řízení proti rozhodnutí žalované, vady svého podání však neodstranil. Proto krajský soud řízení podle § 37 odst. 5 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. V ní uvádí, že soud nevzal v úvahu jeho žádost o přerušení řízení ze dne 18. 8. 2003, a ve vztahu k jednotlivým bodům výzvy k odstranění vad podání sděluje dílčí námitky. Závěrem konstatuje, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě vyšlo z formálního posouzení žaloby, a proto navrhuje jeho zrušení a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ponechala kasační stížnost bez vyjádření, jelikož se zcela ztotožňuje s právním názorem vyjádřeným v napadeném usnesení.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Z obsahu podání lze dovodit, že stěžovatel namítá kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí po věcné stránce včetně hledisek dle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k názoru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel namítá důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle kterého lze namítat nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.

Žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat podle § 71 odst. 1 s. ř. s. označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a návrh výroku rozsudku.

Stěžovatel ve svém podání označeném jako „Podání žaloby proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze o přiznání starobního důchodu z důvodu, že je stanoven v nesprávné výši.“ Kromě uvedení svého jména a rodného čísla vůbec neuvádí, jaké rozhodnutí žalované napadá, kdy bylo vydáno a kdy mu bylo doručeno. Rovněž v něm chybí jasná formulace žalobního návrhu či jednotlivé žalobní body. Nejvyšší správní soud proto neshledal, že by výzva k odstranění vad podání (usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2003, č. j. 18 Cad 41/2003 - 4) byla důsledkem formálního posouzení žaloby. Zejména pokud se jedná o body 4 a 5 výzvy k odstranění vad podání (přesné označení napadeného rozhodnutí a tvrzené důvody nezákonnosti tohoto rozhodnutí) nelze souhlasit se stěžovatelskými námitkami, že jde o skutečnosti zjistitelné z textu žaloby nebo že je má soud znát z jiných obdobných případů. V řízení o žalobách proti rozhodnutím správních

orgánů musí žaloba obsahovat jednak základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., a jednak náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. Neobsahuje-li žaloba tyto náležitosti a žalobce na výzvu soudu k odstranění vad podání a po poučení o následcích, jestliže výzvě nevyhoví, reaguje podáním, které zákonem požadované náležitosti rovněž neobsahuje, soud žalobu odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

K námitce, že soud nezohlednil stěžovatelovu žádost o pozastavení řízení, Nejvyšší správní soud uvádí, že ani tímto podáním stěžovatel neodstranil vady podání, k čemuž byl soudem vyzván a byl zároveň i poučen o možných následcích. Krajský soud proto nepochybil, když řízení o žalobě odmítl. K tomu je třeba poznamenat, že krajský soud ani nemohl rozhodovat o návrhu na přerušení řízení podle § 48 odst. 2 s. ř. s., když stěžovatel neuvedl, o jaké rozhodnutí se jedná, u kterého se domáhá soudního přezkumu.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1, 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. Protože žalovaná, která měla ve věci plný úspěch, je správním orgánem a v dané věci jde o věc důchodového pojištění, nemá žalovaná právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu